

Regulering av fisket etter breiflabb i 2009

- **Norges Kystfiskarlag slutter seg til anbefalingene fra ICES når det gjelder forvaltningen av breiflabb.**

ICES anbefalinger tilsier at det er viktig å begrense fangst og utkast av yngel i fisket etter breiflabb.

Behovet for et bedret beskatningsmønster tilsier at det må legges til grunn en langt strengere bifangstregulering for aktive redskaper.

Tillatt bifangstprosent ved fiske med konsumtrål og snurrevad ble for 2006 redusert fra 30 til 25 %.

Norges Kystfiskarlag mener det fortsatt må være et mål å få bifangstprosenten ned på sitt opprinnelige nivå på 10%.

Breiflabbfisket har utviklet seg til å bli en viktig del av driftsgrunnlaget for mange kystfartøy både i Nord-Norge og på Vestlandet. Det er viktig at bestanden forvaltes bærekraftig, slik at kystflåtens ressursvennlige fiske av stor breiflabb kan videreføres.

Det er imidlertid en generell bekymring for økt press på bestanden, fangst av yngel og utkast. Spesielt EU-flåtens fiske og bifangstfiske med trålredskaper vekker bekymring.

Det må av bestandsmessige hensyn settes strenge krav til EU-flåtens utøvelse fisket.

Garnfisket etter breiflabb foregår i all hovedsak nord for 62°N og retter seg mot stor fisk. Økende bruksmengder og helårsdrift har imidlertid nødvendiggjort visse adferdsreguleringer. Norges Kystfiskarlags landsmøte gikk ut fra et føre-var hensyn allerede i 2001 inn for flere reguleringer i fisket etter breiflabb som fredningstid, maskevidde og minstemål. I 2003 deltok organisasjonen i en arbeidsgruppe som vurderte reguleringen av fisket etter breiflabb. Gruppens anbefalinger støttet våre synspunkter på flere punkter, deriblant minstemål, behovet for økt forskningsinnsats, og til dels i forhold til behovet for en strengere regulering av trål og EU-flåtens fiske.

Ytterligere reguleringer som vil forverre mulighetene til de som fisker stor breiflabb med stormaskede garn, kan ikke aksepteres før yngelfiske og utkast er blitt stanset.

ICES påpekning av behovet for å bedre beskatningsmønsteret, samt at garnflåten er alene om å beskatte stor fisk, forsterker dette argumentet.

Usikkerheten rundt fangst og innsatsdata, tilsier at det ikke er grunnlag for en strengere regulering av kystflåtens fiske etter breiflabb. Kunnskapen om bestanden og hvordan denne påvirkes av utviklingen av et kommersielt helårsfiske må imidlertid styrkes.

Det må igangsettes økt forskning på breiflabb for å klargjøre størrelsen på bestanden, gyting, prognoser for fremtidig utvikling, og retningslinjer for en fornuftig beskatning.

Slik forskning antas å klargjøre hvorvidt minstemål og fredningstid er hensiktsmessig som reguleringsform, samt behovet for eventuelle nye reguleringstiltak. Det er viktig at bestanden beskattes på en bærekraftig måte, som sikrer at kystflåten også i fremtiden får nytte godt av denne ressursen som et supplement til mer tradisjonelle arter.

I påvente av nærmere forskningsresultat må bestanden forvaltes med sikte på å unngå overbeskatning, og trygge fremtidig driftsgrunnlag for kystflåten.

Landsstyrets vedtak:

Norges Kystfiskarlag går inn for følgende regulering av fisket etter breiflabb i 2009:

- Forbudet mot direktefiske av breiflabb med aktive redskaper må videreføres. Direktefiske etter breiflabb forbeholdes kystflåten som fisker stor breiflabb med garn.
- Tillatt bifangst ved fiske med trål/aktive redskaper må reduseres til maksimalt 10 %.
- Kystflåtens fiske etter breiflabb må videreføres som et åpent fiskeri. Deltakerbegrensning i fiske etter breiflabb med konvensjonelle redskaper kan ikke aksepteres. Signaler om innføring av adgangsbegrensninger vil erfaringsmessig kun føre til økt fangstinnstans.
- Det må utvises forsiktighet med å innføre nye reguleringer i kystflåtens fiske etter breiflabb. Troverdige forskningsmateriale må foreligge før eventuelle vesentlige reguleringsendringer kan bli vurdert.
- EU-fartøy må begrenses til å fiske maksimalt 500 tonn breiflabb som bifangst i NØS.
- Forbudet mot utkast av breiflabb må videreføres.
- Det må iverksettes økt forskning på breiflabb, bl.a som grunnlag for å vurdere nødvendigheten av periodefredning og minstemål, og for å klargjøre bestandens

størrelse, gyting, prognoser for fremtidig utvikling og retningslinjer for en fornuftig beskatning.

- Inntil nærmere forskningsresultater foreligger, anses det ut fra et føre-var-prinsipp fornuftig å opprettholde en midlertidig periodefredning. Bifangst ved fiske med garn i fredningstiden er uunngåelig, og må tillates.
- Det må praktiseres meldeplikt om tap av garn i NØS og EU-områder, samt krav om opprydding av tapte garn i EU-områder.
- Ut fra mange henvendelser om skjult kveitefiske med breiflabbgarn bør det tillates maksimalt 20 % bifangst av kveite ved fiske etter breiflabb med garn.
- Myndighetene bør i langt sterkere grad håndheve forskriftene i forhold til røkting og garnmengde.
- For å unngå konflikt med andre redskapsgrupper må det presiseres at oppdatert innmelding til bruksvaktsentralen må overholdes.

Enstemmig vedtatt.